ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Λ. Σ.

Ἀπὸ τοὺς τύπους τῆς ἡμέρας ποὺ θὰ διαπρέψουν στὸ «τεραϊν» τοῦ Τέννυς κατὰ τὰ «Μάτς». Ἐκφραστικὴ φυσιογνωμία, σιλουέττα ἀποδίδουσα τὴν ἐντύπωσι τοῦ «στρίκτ νεσσαισσαίρ», ὥστε νὰ ἔχῃ τὴν κίνησιν στὰ σπόρ. Ἐλαφρὰ καὶ φτερουγένια, ὕφος κάπως στερεότυπο, ὅσως ἀπὸ τὴν κεκτημένη ταχύτητα στὴν ἀπόδοσι τοῦ ὑφους «σνόιπ».

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ κυριώτερον κοσμικὸν γεγονὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν εἶνε οἱ ἀγῶνες τοῦ Τέννις.

— Κάθε ἀπόγευμα ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 8 ἕνας ζωντανὸς κινηματογράφος ἀπὸ τὸν γνωστότερο καὶ πλέον ἐκλεκτὸ Ἀθηναϊκὸ κόσμο.

— Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως ἦτο ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα ἀπὸ κοσμικὴν καὶ τοαλετικὴν ἔποψιν. Ἡ ὡραία ἡμέρα συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ παρουσιασθοῦν αἱ περισσότεραι κυρίαι μὲ καλοκαιρινὰ φορέματα. Τὸ θέαμα ἦτο ἀπὸ τὰ πλέον εὐχάριστα. Μιὰ νότα ἄλεγρη προσέδιδαν τὰ χρωματιστὰ φορέματα σὲ τόνους παστέλ. Ὕστερα ἀπὸ τὴν μανία τοῦ μαύρου σκιθρωποῦ χρώματος ποὺ ὑπερίσχυεν ὥς τώρα στὶς πλέον σὶκ συγκεντρώσεις, ὡς διὰ μαγείας ἔγινε ἡ εὐχάριστη ἀντίδρασις μὲ φορέματα ρόζ, πράσινα, κόκκινα, κίτρινα, λευκὰ, συμπληρωμένα μὲ καπέλλα μεγάλα ψάθινα, ἢ μικρὰ μπονισσὸν ἀπὸ ψάθες χρωματιστές, ποὺ φάνταζαν σὰν μαγευτικὰ λουλούδια.

— Αἱ πλέον σὶκ, ἔφεραν φορέματα «σπόρ», ἡ κ. Μαλαμίδη μὲ ταγὲρ μπλὲ καὶ ψάθινο κανοτιὲ μπλὲ ἀερέν, γαρνιρισμένο μὲ μικρὲς λευκὲς φαντασῖ, ἡ κ. Καραβίνα —τὸ γένος Ἀδέρωφ— ἐπίσης μὲ μπλὲ ταγὲρ καὶ μπλὲ κανοτιὲ παγιασσὸν μὲ κορδέλλα μπλὲ καὶ ἄσπρη, ἡ δις Βεζανῆ μὲ ἐξαίσιο ταγὲρ μπὲζ ἀνοικτὸ καὶ κωστόριγο καπέλλο κλός.

— Ἐπίσης παρευρέθη ἡ παρεπιδημοῦσα ἐκ Παρισίων κ. Κυριαζῆ μὲ τοαλέττα ἀπογεύματος ἀπὸ μουσελίνα ἐπιτραβὲ καὶ γκρὶ—μπλὲ μαντὸ θαυμάσιο, ἐπίσης γαρνιρισμένο μὲ «φρενάρ» μπλὲ καπέλλο μικρὸ εἶδος μπρεττὸν ἀπὸ ψάθα «κρυσὲ» μαύρη, γάντια μαῦρα.

— «Νὸν πλο-ζ-οὔτρα» κομψότητος ἦτο ἡ προηγηθεῖσα Λούκα —ἐξ Ἀλεξανδρείας— φέρουσα τὸ πλέον κομψὸ καὶ ἰδιόρρυθμο φόρεμα στὸ τῆς ἐποχῆς, βέστα ἀπὸ μάλλινο ὕφασμα σὲ χρῶμα μπλὲ—λανθὲν μὲ κοντὰ μανίκια, ὥστε νὰ φαίνεται ἡ ἄσπρη πικεδένια μπλοῦζα, φοῦστα μπλὲ μαυρὲ, κρὲπ ντὲ σὶν, μεγάλο καπέλλο ἀπὸ ἄσπρη ψάθα παναμᾶ.

— Ἀπὸ τὸ γκρουὶ τῶν δεσποινίδων, φρεσκὸ κομψῆς ἐμφανίσεως εἶχε ἡ δις ντὲ Ζογκέμπ μὲ χαριέστατο κοστούμι πράσινο ἀπαλὸν καὶ μπερὲ ἀπὸ ψάθα ἄσπρη.

— Ἐξαιρετικῆς ἐθιμορφίας ἐμφάνισις ἦτο ἡ κ. Νάντα Κυριακοῦ μὲ μαῦρο μαντὸ καὶ μεγάλο καπέλλο ψάθινο.

— Ὡραῖες κοπέλλες ἦσαν Λώρα Σταῖκον μὲ μπλὲ καὶ ἄσπρα, Σινεόσογλου πράσινα, Σαπουντζῆ μὲ μπλὲ καὶ κόκκινα.

— Δεξίωσις μαστίχα τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην παρὰ τῇ κ. Ἑλένῃ Μπούμπουλη. Ἡ οἰκοδέσποινα, ἀπὸ τὶς πλέον συγκρατητικὲς συνομιλήτριες, προσέδιδε τόνο ἐνδιαφέροντος στὸ ρόουτ.

— Παρευρέθησαν Πρεσβευτὴς καὶ ἡ κ. Ν. Πολίτη, Πρεσβευτὴς καὶ ἡ κ. Μονλντεβάνι, Ναύαρχος καὶ ἡ κ. Β. Λομπρέστη, κ. καὶ κ. Ἀντ. Πάλλη, ἡ κ. Λαυρία Σερπέρη, ἡ κ. Γ. Σκουζέ, κ. καὶ κ. Δ. Λοβέρδου, ἡ δις Σακελλαρίδη, κ. καὶ κ. Ἐπ. Λοβέρδου, ἡ κ. Παπαϊωάννου, κλπ.

— Ἕξτρα σὶκ σιλουέττες αἱ δνίδες Ἀλίκη Μπέμπη μὲ κόκκινα καὶ δύο χαριτωμένες Ἀλεξανδρινές, Νικολαΐδη μὲ μπὲζ καὶ Παπαϊωάννου μὲ μπλὲ.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΓΝΩΜΙΚΑ

Τὸ μελάνι τῶν διπλωμάτων γρήγορα σβύνεται, ἂν δὲν στεγνώσῃ μὲ μπορούτι.

— Τὸ καλύτερο μέσο γιὰ ν' ἀπατᾶται κανείς, εἶνε νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτό του ἐξυπνότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

— Σὲ ὅλα τὰ πράγματα ἡ ἀρχὴ εἶνε ὡραία, ἡ μέση κουραστικὴ καὶ τὸ τέλος ἄθλιο.

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ σημερινοῦ ἐξωφύλλου μας εἶνε ἔργον τοῦ Γάλλου ζωγράφου Ζὰν Μπορτοῦ καὶ φέρει τὸν τίτλο ἡ «Ἀνοιξις».

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σὲ ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰς τιμὰς παλαιὰ διάφορα βιβλία, παντὸς εἴδους καὶ πάσης γλώσσης, καθὼς καὶ ὁλόκληρες βιβλιοθῆκες. Γράψατε: «Μπουκέτο», Λέκα 7, Ἀθήνας.

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

Ὁ τέως Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρούσσος

(Σκίτσο τοῦ κ. Σοφ. Ἀντωνιάδη)

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΤΟ ΣΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΗΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΤΟΥ ΠΩΛ ΡΕΜΠΟΥ

ΙΒ'.

Η ΟΜΠΡΕΛΛΕΣ

Ὅπως εἴπαμε στὸ προηγούμενο φύλλο, τὸ μπαστοῦνι εἶν' ἕνα πρᾶγμα ἐντελῶς περιττὸ γιὰ τοὺς συγχρόνους ἀνθρώπους.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ὀμπρέλλα, ἐφ' ὅσον ἔχει κανεὶς τὰ μέσα ν' ἀγοράσῃ ἀδιάβροχο, χάρις στὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ κυκλοφορῇ τὶς βροχερὲς ἡμέρες χωρὶς νὰ βρέχεται καὶ χωρὶς κίνδυνον νὰ πιτσιλίζῃ τοὺς ἄλλους διαβάτες.

Ἡ ὀμπρέλλα —ἢ ὁποια ἄλλως τε ἐλάχιστα μᾶς προφυλάσσει ἀπ' τὴ βροχὴ— ἐδικαιολογεῖτο τὸν καιρὸ ποὺ τ' αὐτοκίνητα ἦσαν σπάνια, ἡ κίνησις τῶν δρόμων ἐλάχιστη καὶ τὰ μέσα τῆς μεταφορᾶς λιγοστὰ καὶ ἄβολα.

Θὰ ἔπρεπε μάλιστα στὴν ἐποχή μας, οἱ ἐργοστασιάρχαι ὀμπρελλῶν νὰ πάψουν πειὰ νὰ φτειάχνουν τὰ ἄχρηστα αὐτὰ ἀντικείμενα καὶ νὰ κατασκευάζουν μάλλον.... ἀλεξίπτωτα γιὰ τ' ἀεροπλάνα...

Ἐπίσης σήμερα κι' ἡ ὀμπρέλλες τῶν κυριῶν δὲν ἐξυπηρετοῦν πειὰ κανένα πρακτικὸ σκοπό. Μικροσκοπικὲς καθὼς εἶνε, ἀποτελοῦν μᾶλλον στόλισμα κι' ἐξάρτημα τῆς τοαλέττας των, ὡς ὅπου νὰ καταρρηθοῦν ἐντελῶς, ἀντικαθιστάμενες ἀπὸ τ' ἀδιάβροχα.

ΤΑ ΓΑΝΤΙΑ

Πολλὲς φορὲς εἶνε πολὺ δυσάρεστο νὰ φορᾷ κανεὶς γάντια. Τὸ ἐξάρτημα αὐτὸ τῆς τοαλέττας πολλὲς φορὲς μᾶς κανει νὰ νευριάζουμε. Πολλὲς φορὲς χάνουμε τὸ ἕνα, ὁπότε τὸ ἄλλο ποὺ μᾶς μένει, μᾶς εἶνε ἄχρηστο. Ἐπίσης λερώνονται εὔκολα καὶ πρέπει κάθε τόσο νὰ τ' ἀντικαθιστοῦμε, μολονότι δὲν εἶνε καὶ τόσο φτηνά...

Καὶ ὅμως τὰ γάντια μάς εἶνε χρήσιμα καὶ ἀπαραίτητα. Χάρις σ' αὐτά, ἕνας ἄνδρας δίνει τὴν ἐντύπωσι τῆς κομψότητος. Φτάνει μόνο νὰ εἶνε καλὰ ἐφαρμοσμένα στὸ χέρι, γιατὶ ἀλλοιῶς αὐτὸς ποὺ τὰ φοράει μοιάζει λίγο σὰν μπαταλᾶς Κυριακάτικος !...

Τὸ βράδυ, οἱ νέοι ποὺ πηγαίνουν σὲ χορευτικὲς συγκεντρώσεις, πρέπει νὰ φοροῦν πάντοτε γάντια, πρὸ πάντων μάλιστα ὅταν πλησιάζει τὸ καλοκαίρι. Ἀλλοιῶς ὑπάρχει κίνδυνος μετὰ μισῆς ὥρας χορὸν νὰ λερώσουν φρεσκὰ κι' ἀνεπανόρθωτα τὸ φόρεμα τῆς ντάμας τους μὲ τὸν ἱδρῶτα τῶν χεριῶν τους...

ΤΟ ΜΟΝΟΚΛ

Ἂς ἔρθουμε τώρα στὸ μονόκλ.

Ἡ μόδα τοῦ μονόκλ εἶνε πολὺ ἀρχαία. Εἶνε μάλιστα γνωστό, ὅτι ὁ Νέρων χρησιμοποιοῦσε γιὰ μονόκλ ἕνα σμαράγδι.

Κατὰ τὸν περασμένο αἰῶνα, μετὰ τὴ Γαλλικὴ Ἐπανάστασι ὡς τὴ δευτέρα Αὐτοκρατορία, τὸ μονόκλ εἶδε μεγάλες δόξες.

Ἀπὸ τότε ὅμως τὸ διετήρησαν μόνο μερικοὶ εὐγενεῖς, οἱ διπλωμάται, οἱ καλλιτέχναι καὶ μερικοὶ συγγραφεῖς.

Ἐπίσης κι' οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Κάϊζερ χρησιμοποιοῦσαν πολὺ τὸ μονόκλ.

Τὸ γυαλὶ αὐτὸ δίνει στὸ πρόσωπό μας μιὰ ψυχρὴ κι' ἀγέρωχη ἔκφρασι. Ἐπίσης, καθὼς ἀνυψώνει τὸ βλέφαρο, κάνει τὸ μάτι μας νὰ φαίνεται σὰν ἀποθλακωμένο.

Μὲ ἄλλα λόγια, παραλλάζει ἐντελῶς τὴ φυσιογνωμία μας, πρᾶγμα ποὺ, ἄπως νομίζω, κανείς μας δὲν τὸ θέλει...

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Οἱ πλοποιοὶ μᾶς ἀναγγέλλουν κάθε τόσο, ὅτι τὰ σκληρὰ καπέλλα ξαναγίνονται τῆς μόδας.

Μὴ τοὺς πιστεύετε !

Τὰ σκληρὰ καπέλλα, τὰ μαῦρα σὰν τὸ κοράκι, ποὺ λερώνουν καὶ σπάζουν εὔκολα, δὲν ταιριάζουν πειὰ στὴν ἐποχή μας, ἐποχὴ τῶν σπὸρτ καὶ τῆς ταχύτητος.

Μονάχα γιὰ τὸ βράδυ, μὲ κάπως ἐπίσημη τοαλέττα, μποροῦν νὰ φορεθοῦν.

Τὶς ἄλλες ὧρες τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυχτὸς χρησιμοποιεῖτε κάθε εἴδους καπέλλα, ἀναλόγως τῆς περιστάσεως καὶ τοῦ κοστουμιοῦ σας.

ΣΤΙΣ ΚΟΥΡΣΕΣ

Ἡ ἐπίσημη στολὴ στὶς κοῦρσες, δηλαδὴ μὲ καπέλλο ψηλὸ καὶ ζακέττα, δὲν συνηθίζεται πειὰ οὔτε στὸ Παρίσι.

Μ' ἕνα κοστοῦμ καλὸ καὶ μ' ἕνα καπέλλο, ἐπίσης καλό, μπορεῖτε νὰ πᾶτε στὶς κοῦρσες καὶ νὰ εἶστε βέβαιοι, ὅτι ἡ τοαλέττα σας εἶνε ἀπολύτως ἄψογη.

Μερικὲς γυναῖκες, γιὰ νὰ πᾶνε στὶς κοῦρσες, φοροῦνε τὶς πιὸ πολυτελεῖς των τοαλέττες. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἔλλειψη τάκτ.

Ἡ ἱπποδρομίες ἔχουν μᾶλλον χαρακτῆρα ἀθλητικὸ καὶ ὄχι κοσμικῆς συγκεντρώσεως.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
«Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΤΩΝ»
Περιπέτειες, σφαγές, ναυμαχίες, φρικαλεότητες